

## ADÉU ESCOLA, ADÉU!

M. Àngels Ollé i Romeu. Àrea de Didàctica de la Llengua i la Literatura

Aquests últims tres anys hem sofert el col·lectiu d'alumnes i professors de l'antiga Escola de Mestres més canvis i reformes que durant tots els 150 anys que té d'història el nostre centre. Les reformes ens vénen de molt a la vora, de la nostra Universitat Rovira i Virgili, en concret del nou organigrama que la Comissió Gestora ha proposat.

Els professors més vells de la Universitat, que hem viscut temps molt estranys, en sabem molt, d'estratègies per anar endavant, el que s'ha de fer, sense aixecar gaire la veu, i deixar el rastre d'una bona professionalitat.

Però tot i que ens hàgim fet grans en certs temps d'incertesa, l'esperança no es perd mai —diuen— i quan es parla de reformes, sense voler et creixen les orelles i els somnis.

I vam sentir a dir a certs companys: "Si ens separem de la Universitat de Barcelona, la burocràcia serà més reduïda... aquí, tothom ens coneixem... tot serà més fàcil i més ràpidament solucionable..."

No eren solament converses de cafè, eren seqüències dels somnis que tots havíem cobejat alguna vegada. I els professors de l'Escola de Mestres també en teníem un: preparar bé els nostres alumnes, els futurs mestres del país, sentir l'agradable sensació de la feina ben feta, del prestigi aconseguit dia rera dia, actualitzar la nostra metodologia, connectar amb i els interessos de l'escoles d'EGB...

Recordo que deu fer ja més de quinze anys quan alumnes i professors varen fer revisió dels continguts dels plans d'estudi. Els alumnes es queixaven dels continguts teòrics de moltes assignatures. Amb esforços, treballs i algunes enganxades es varen iniciar les Jornades de Pre-escolar, que d'alguna manera volien oferir als alumnes noves metodologies, orientacions pràctiques i actuals. Llavors tothom es queixava dels plans d'estudi: hauríem de fer... hi hauria d'haver l'assignatura de...

Com es va poder es va donar als alumnes allò que necessitaven, però que els plans d'estudis no permetien. A poc a poc, però, les "didàctiques", varen anar guanyant terreny. Després, a partir de la LRU els professors de l'Escola de Mestres havíem de pertànyer als departaments universitaris; majoritàriament ens hi vam incorporar segons una certa manera d'entendre la docència en els estudis de Magisteri.

Així ens vam anar consolidant un grup de gent que intentem precisament treballar la part més pràctica de la

tasca docent: ensenyar a ensenyar, per poder oferir al futur mestre una preparació que respongués a les necessitats de les nostres escoles.

Però ens va tocar compartir Departament amb els psicòlegs i pedagogs. Des del primer dia vam protestar: ens semblava més viable, pràctic i factible un Departament més petit, coherent i propi, un Departament de Didàctiques Específiques. Però no se'ns va fer cas. A més, Barcelona era tan lluny...!

Ara, però, la Universitat Rovira i Virgili té la possibilitat de planificar, organitzar, proposar... molt millor, perquè a la seva Comissió Gestora només li cal parar l'orella per saber què passa, què volen, què necessiten, què somnien els seus profesosrs i alumnes.

Però vet aquí com acaben moltes vegades el somnis, quan no són compartits: amb un joc de números, o un reguitzell de raons sense raó. Perquè si no, com es pot entendre el tracte que ha rebut el col·lectiu de professors de l'antiga Escola de Mestres? La nova Universitat ha fet la proposta —ja està aprovada— de la creació de diversos Departaments, on quedaran adscrits els professors segons la seva docència i la seva recerca. Bé, doncs als professors de l'antiga Escola de Mestres, que tenim una docència clara, perquè ensenyem a futurs mestres, i una recerca renovada i amb grans possibilitats de creixement immediat, com en tantes altres universitats nacionals i internacionals, no se'ns ha donat la gràcia de formar un Departament propi, com si no tinguéssim cap objectiu comú, hem quedat repartits i disgregats en diversos Departaments.

És clar que compartim moltes coses encara, a part de la tasca de formar mestres: compartim aules, serveis de secretaria, biblioteca, ah! i el bar... Però la nova universitat, la Rovira i Virgili, no ens ha concedit l'honor de compartir la recerca, la investigació...

Amb qui i com discutirem institucionalment temes que compartim tots els professors de l'Ensenyament de Mestres?

Perquè pertànyer a un mateix Departament vol dir això. Tenir possibilitats de discutir, treballar, comentar, promoure activitats sobre tot el que pertoca a la vida del mateix col·lectiu, a la seva docència i la seva recerca, i tot el seguit de punts i comes que comporten aquestes dues tasques...

Adéu Escola, adéu!